

ZARZĄDZENIE Nr 165 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 13 lipca 1957 r.

w sprawie planowania i realizacji nakładów na zaplecze techniczno-gospodarcze i socjalno-bytowe przedsiębiorstw budowlano-montażowych.

§ 1. 1. Nakłady na budowę stałych i półstałych obiektów zaplecza techniczno-gospodarczego i socjalno-bytowego przedsiębiorstw budowlano-montażowych (zaplecze) powinny być planowane i realizowane ze środków inwestycyjnych tych przedsiębiorstw, zgodnie z ogólnymi zasadami planowania i realizacji inwestycji.

2. Do obiektów półstałych zaplecza zalicza się wszelkie tymczasowe obiekty (produkcyjne, magazynowe, administracyjne, socjalno-bytowe itp.) wznoszone poza terenem budowy oraz obiekty tymczasowe (zabudowania i urządzenia) na terenie budowy, dla których projekt organizacji robót przewiduje okres użytkowania przekraczający lat 5.

§ 2. 1. Nakłady na budowę i rozbiórkę obiektów tymczasowych na terenie budowy, których projektowany okres użytkowania na danej budowie nie przekracza lat 5 i które są niezbędne dla prawidłowego pod względem technologicznym i organizacyjnym oraz bezpieczeństwa i higieny pracy prowadzenia robót budowlano-montażowych, powinny być planowane i realizowane przez przedsiębiorstwa budowlano-montażowe w ramach ich środków obrotowych.

2. Zasady, o których mowa w ust. 1, nie dotyczą nakładów na budowę i rozbiórkę obiektów wymienionych w § 3 ust. 1.

3. Koszty zużycia obiektów tymczasowych, określonych w ust. 1, objęte są narzutami na normatywne koszty bezpośrednio robót budowlano-montażowych.

4. Zasady określone w ust. 1—3 nie dotyczą nakładów na wyposażenie obiektów tymczasowych w środki trwałe (maszyny, urządzenia itp.), które powinny być nabywane ze środków inwestycyjnych wykonawcy.

§ 3. 1. Nakłady na budowę i rozbiórkę następujących tymczasowych obiektów dla potrzeb budowy powinny być planowane przez zamawiającego roboty budowlano-montażowe w ramach III części zbiorczego zestawienia kosztów budowy i realizowane z jego środków inwestycyjnych:

- 1) linie wysokiego napięcia i stacje transformatorowe,
- 2) studnie wiercone i ujęcia wody wraz z doprowadzeniem, hydroizolacją, pompownią, zbiornikiem (bez rozprowadzenia po terenie budowy),
- 3) drogi dojazdowe do terenu budowy wraz z wszelkimi urządzeniami (mosty, przepusty itp.),
- 4) zbiorniki na smołę przy budowie dróg o nawierzchni smołowej i długości powyżej 1 km,
- 5) nakłady na budowę i rozbiórkę specjalnych urządzeń ochronnych w czynnych i rozbudowywanych zakładach oraz nakłady na budowę i rozbiórkę tymczasowego uzbrojenia terenu oraz tymczasowych wewnętrznych dróg i mostów — określone w § 36 ust. 2 pkt 1 i 2 ogólnych zasad umów o roboty budowlano-montażowe stanowiących załącznik do uchwały nr 14 Rady Ministrów z dnia 5 stycznia 1957 r. w sprawie umów o roboty budowlano-montażowe (Monitor Polski Nr 4, poz. 28),
- 6) obiekty dla potrzeb zamawiającego (budynek dla nadzoru inwestycyjnego, dla szkolenia kadr, na składowanie maszyn i urządzeń nie zaliczanych do wartości produkcji budowlano-montażowej itp.).

2. Wykonawca nie ponosi żadnych kosztów z tytułu użytkowania obiektów tymczasowych wymienionych w ust. 1, poza opłatami za pobór energii elektrycznej, pary, wody itp. dla potrzeb budowy oraz kosztów konserwacji i naprawy użytkowanych przez siebie obiektów tymczasowych.

§ 4. 1. Nakłady na wszelkie budownictwo tymczasowe na budowach realizowanych systemem gospodarczym są planowane, finansowane i rozliczane:

- 1) w jednostkach nadzoru inwestycyjnego oraz w jednostkach budżetowych — ze środków inwestycyjnych,
- 2) w jednostkach działających według zasad rozrachunku gospodarczego — w ramach normatywu środków obrotowych na cele eksploatacyjne.

2. Co do jednostek nadzoru inwestycyjnego i jednostek działających według zasad rozrachunku gospodarczego obowiązuje międzyokresowe rozliczanie nakładów na budownictwo tymczasowe w czasie użytkowania, z uwzględnieniem wartości materiałów odzyskanych z rozbiórki tych obiektów oraz kosztów rozbiórki.

3. Zasady określone w ust. 1 i 2 nie dotyczą samodzielnych oddziałów wykonawstwa inwestycyjnego (SOWI), które realizują tymczasowe budownictwo według zasad obowiązujących przedsiębiorstwa budowlano-montażowe w ramach normatywu środków obrotowych SOWI.

§ 5. 1. Roboty z zakresu budownictwa tymczasowego wykonawca zalicza do wartości produkcji budowlano-montażowej według obowiązujących cen kosztorysowych.

2. Inwestor zalicza do nakładów inwestycyjnych roboty związane z budową obiektów tymczasowych, określonych w § 3 ust. 1.

3. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego ustali szczegółowe zasady sprawozdawczości w zakresie budownictwa tymczasowego.

§ 6. Wykonawca po ukończeniu budowy może sprzedać zamawiającemu obiekty budownictwa tymczasowego (z wyjątkiem obiektów określonych w § 3 ust. 1) według uzgodnionych między stronami cen, uwzględniających aktualną wartość użytkową tych obiektów.

§ 7. Wszelkie obiekty tymczasowego budownictwa, wzniesione do dnia 31 grudnia 1957 r. na budowach realizowanych w szczególnych warunkach w rozumieniu § 2 zarządzenia nr 146 Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Finansów z dnia 22 grudnia 1956 r. w sprawie planowania i realizacji nakładów na zaplecze techniczno-gospodarcze i socjalno-bytowe przedsiębiorstw budowlano-montażowych (Biuletyn PKPG Nr 28, poz. 69), przewidzianych do kontynuowania w 1958 r., powinny być przekazane nieodpłatnie z dniem 1 stycznia 1958 r. przez zamawiającego generalnemu lub częściowemu wykonawcy w obowiązującym trybie. Nie dotyczy to obiektów, o których mowa w § 3 ust. 1.

§ 8. Traci moc zarządzenie nr 146 Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Finansów z dnia 22 grudnia 1956 r. w sprawie planowania i realizacji nakładów na zaplecze techniczno-gospodarcze i socjalno-bytowe przedsiębiorstw budowlano-montażowych (Biuletyn PKPG Nr 28, poz. 69).

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1958 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz